

— Виждамъ, че ти познавашъ и двата вида, каза бащата. Между тѣхъ има и други тънки различия; при сгоденъ случай ние ще се запознаемъ съ тѣхъ. Малкиятъ видъ съ чернитѣ крака обича най-вече *конския кестенъ* и затова научното му име е *кестеневъ майски брѣмбаръ*, за отличие отъ *обикновенния майски брѣмбаръ*.

— Кой отъ тѣхъ се срѣща по-рѣдко? попита Борисъ.

— Споредъ мѣстото, отговори професорътъ. Обикновениятъ майски брѣмбаръ е разпространенъ по цѣла срѣдна и южна Европа и Европейска Русия, но въ сѣверна Русия не се срѣща. Кестеневиятъ майски брѣмбаръ се вжди навсѣкждѣ, дѣто живѣе обикновения майски брѣмбаръ. Първиятъ е разпространенъ твърдѣ неравномѣрно. Въ нѣкои отдѣлни мѣста той се срѣща въ изобилие, а въ близко съседство на тѣхъ не се срѣща никакъ.

— Майскитѣ брѣмбари трѣба да сж много врѣдни насѣкоми? попита Павелъ.

— Да. Тамъ дѣто ги има много, тѣ нанасятъ голѣма врѣда на разстенията. Понѣкога тѣ изпоядатъ съвсѣмъ листата на дърветата. Такива оголѣли дървета, наистина, не умиратъ; отпослѣ тѣ отново се покриватъ съ листа, но все пакъ тѣ страдатъ отъ това. Вие знаете, че листата сж органи за хранене на растенията. Значи, до като оголеното дърво не се покрие отново съ листа, то не може да се храни и не може да нараства. Освѣнъ това една частъ отъ хранителитѣ сокове, които биха отишли за нарастване на дървото на височина и дебелина, сега трѣбва да се употребятъ за образуване на листа. Колкото тая врѣда и да е голѣма,